

Arrest

nr. 309 748 van 12 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 25 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J.P. LIPS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op [...] juni 1992 in Urhehue in Orhionmwon, Edo State. U spreekt Edo (Bini) en Pidgin Engels. Op tweejarige leeftijd verhuisde u naar uw oma die ook in het dorp Urhehue woonde en waarbij u verbleef tot uw 12 jaar. Vervolgens trok u naar uw vader die ook in Urhehue woonde en begon u aan uw schoolcarrière. U maakte de lagere school af, en stopte in het derde jaar middelbaar onderwijs. Na uw verblijf van 9 jaar bij uw vader verhuisde u naar uw tante in Benin City. Toen u in Benin City verbleef was u voor één jaar leerlinge-kleermaakster, maar hielp u ook uw mama op het veld in Urhehue. Hierdoor bracht u de ene maand in Benin City door, de andere in Urhehue. U was het heen-en-weer reizen moe en wilde toch financiële steun bieden, o.a. voor de medicijnen voor uw vader. I. vertelde u dat haar zus J. op zoek was naar iemand die in Europa zou kunnen komen werken, en dat u er eerst school zou lopen vooraleer te werken. U verliet Nigeria in maart 2015 en reisde vanuit Benin City rechtstreeks naar Agadez. U verbleef 2 maanden in Agadez (Niger) en kwam in mei 2015 in Zuara (Libië) aan waar u één week heeft verbleven en vervolgens de oversteek naar Italië maakte. U kwam

in juni 2015 Italië binnen. U verbleef bij aankomst in Italië tot oktober 2015 bij J. en paste op haar kind. In plaats van school te lopen en te werken in Italië, bleek het uiteindelijk om prostitutiewerk te gaan en vroeg J. u €35.000 voor uw overtocht. U vluchtte weg uit de woning van J. in oktober 2015 en verbleef vervolgens 2 maanden bij een vriendin die ook J. heet. Door te bedelen was u in staat om vanaf januari 2016 een kamer te huren en verbleef u nog tot 19 maart 2022 in Italië. Ondertussen stuurde J. vanaf oktober 2015 tot 2018 mensen naar uw familie en werd uw ouderlijk huis vernield. De bezoeken aan uw ouders hielden op in 2018 wanneer de koning van Benin City zei dat er niet meer betaald moest worden aan pooiers. Volgens uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna "DVZ") diende u op 20/11/2017 een verzoek om internationale bescherming in bij de Italiaanse autoriteiten. Dit verzoek werd afgewezen op 3/7/2018, doch u kreeg een verblijfsvergunning die geldig was tot 4/12/2021. U ontmoette op 24 september 2021 A.K., van Ghanese nationaliteit, die voor een familiebijeenkomst op bezoek was in Italië, maar een verblijf had in België. U raakte zwanger van hem. Hij vroeg u om de zwangerschap te beëindigen, maar u ging daar niet op in. U reisde op 19 maart 2022 naar België, omdat u op zoek was naar de vader van uw kinderen. U kwam op 20 maart 2022 aan in België en diende op 28/03/2022 een verzoek tot internationale bescherming in bij de DVZ. Op 7 juni 2022 werden uw twee zoontjes, S.E. en N.E., geboren in Marche-en-Famenne.

B. Motivering

Ter staving van uw verzoek legt u (1) een attest van immatriculatie, (2) een uittreksel uit de geboorteakte van uw eerste zoon, (3) een uittreksel uit de geboorteakte van uw tweede zoon, (4) een affidavit d.d. 6/9/2022, (5) een kopie van een Nigeriaans rijbewijs van uw oom, (6) een attest van ongehuwde staat (7) een uittreksel uit uw geboorteakte, (8) een kopie van het uittreksel uit uw geboorteakte, (9) een statutaire verklaring van uw leeftijd door uw oom, (10) een kopie van een Nigeriaans rijbewijs van uw oom, (11) een attest van ongehuwde staat, (12) een affidavit d.d. 13/7/2022, (13) een uittreksel uit uw geboorteakte, (14) een verblijfskaart van de heer A.K., (15) een uittreksel uit het paspoort van de heer A.K., (16) documenten met betrekking tot de ongehuwde staat van K.A., (17) een Ghanese kiezerskaart van D.B., die een "Statutory Declaration" voor zijn neef A.K. aflegde (18) een Italiaanse verblijfsvergunning en (19) een foto van een visum van K.A. neer.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Op 12/12/2023 werd de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud naar u opgestuurd. Er werden hierover geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities.

Doorheen uw verklaringen heeft u echter niet aannemelijk gemaakt dat u, bij terugkeer naar uw land van herkomst - namelijk Nigeria -, een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde uw thuisland omwille van armoede te hebben verlaten (NPO, p.15) en stelde dat uw familie problemen kreeg nadat u geweigerd had om in Italië als prostitué te werken. U stelde van Italië naar België te zijn gereisd omdat de vader van uw kinderen hier verblijft. Omdat de vader van uw kinderen niet van Nigeria is, kan u uw kinderen niet naar Nigeria brengen.

Vooreerst kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt bij de problemen die volgens uw verklaringen voortvloeiden uit het feit dat u weigerde als prostitué te werken in Italië. U verklaarde voor het CGVS dat u op aanraden van I. inging op een voorstel van haar zus J. om de levensomstandigheden van u en uw familie te verbeteren door in Europa naar school te gaan en er voor haar te werken (NPO, p. 14-15).

J. nam u in 2015 mee naar Italië en al snel begreep u dat u verondersteld werd als prostitué te werken. J. zei u dat u een schuld van €35.000 moest aflossen. U weigerde echter als prostitué te werken in Italië en liep weg uit het huis waar J. u had ondergebracht. Ten gevolge van uw weigering en de openstaande schuld van €35.000 werd uw familie in Nigeria van 2015 tot herhaaldelijk 2018 bedreigd door mensen die door J. werden gestuurd en werd het ouderlijk huis vernield (NPO, 15-16).

Ten eerste is het opmerkelijk dat u in de vragenlijst van het CGVS (hierna "CGVS-V") helemaal geen melding maakte van het feit dat u in Italië verondersteld werd als prostitué te werken, dat u dit weigerde en dat ten gevolge van uw weigering en de openstaande schuld van €35.000 uw familie in Nigeria herhaaldelijk te

maken kreeg met bedreigingen en geweldplegingen vanwege de vrouw die u in Italië in de prostitutie wilde dwingen. Dat u deze feiten onvermeld liet, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Verder verklaarde u dat J., omwille van een aan haar verschuldigd bedrag van €35.000 voor uw overtocht (NPO, p.12 + p.15), ongeveer 10 keer mensen naar uw familie stuurde (NPO, p.15) waarbij er vernielingen aan het ouderlijk huis werden toegebracht (NPO, p.16). Luidens uw verklaringen stuurde J. deze mensen naar uw familie vanaf het moment dat u haar woonplaats in Italië verliet in oktober 2015 (NPO, p.12-13 + p.16) tot 2018 (NPO, p.16). Hoewel uw ouders bang waren dat de mensen het huis in brand zouden steken (NPO, p.16-17) werd er noch door hen, noch door uw broers aangifte hiervan gedaan bij de politie (NPO, p.17). Als er daadwerkelijk vernielingen aan het huis zouden zijn aangebracht en uw ouders bovendien bang waren dat het huis in brand zou worden gestoken zou men toch kunnen verwachten dat uw ouders hiervan aangifte zouden doen bij de politie. Dat dit niet gebeurde doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze bedreigingen en geweldplegingen.

U stelde dat aan de bezoeken en geweldplegingen jegens uw familie in 2018 een einde kwam, nadat de koning van Benin City in 2018 besliste dat er niet meer moest worden betaald aan pooiers (NPO, p. 16). U verwijst hiermee wellicht naar Oba Ewuare II, de koning van Benin (Edo State), die zich in maart 2018 publiekelijk uitsprak tegen praktijken waarbij slachtoffers van mensenhandel gedwongen worden om een eed af te leggen bij traditionele genezers vooraleer ze worden "verhandeld" (zie informatie in het administratief dossier). In elk geval blijkt uit uw verklaringen dat uw familie sinds 2018 niet langer werd lastiggevallen. U stelde ook uitdrukkelijk sinds 2018 zelf niets meer gehoord te hebben van J. (NPO, p. 13) die u in Italië in de prostitutie wilde dwingen en tegenover wie u een openstaande schuld van €35.000 had. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat –zelfs indien uw verklaringen dat u na aankomst in Italië in 2015 vernam dat u als prostitué moest werken, hetgeen u weigerde, en dat u een schuld had van €35.000 tegenover J. aan de werkelijkheid zouden beantwoorden, hetgeen hierboven werd betwist- de bedreigingen en geweldplegingen tegenover uw familie in opdracht van J. intussen niet meer actueel zijn, vermits deze in 2018 ten einde liepen. Uw bewering dat u J. zou vrezen bij een eventuele terugkeer naar Nigeria, omdat ze haar geld zou terugvragen (NPO, p. 12) is bijzonder onwaarschijnlijk in het licht van uw bewering dat u sinds 2018 niets meer van haar hoorde (NPO, p. 13). Uw latere bewering dat u I., de zus van J. die in Nigeria verblijft vreest, omdat zij J. beveelt (NPO, p. 16), lijkt evenzeer louter hypothetisch te zijn, omdat nergens uit het persoonlijk onderhoud blijkt dat I. u (of uw familie) iets in de weg zou leggen, te meer omdat u verklaarde dat ook de bedreigingen en geweldplegingen ten aanzien van uw familie in 2018 stopten.

U verklaarde verder dat u naar België bent gekomen omdat A.K., de Ghanese vader van uw kinderen, in België verblijft. U stelt dat u uw kinderen niet naar Nigeria kan brengen, omdat de vader van uw kinderen niet afkomstig is uit Nigeria (NPO, p. 16). Het feit dat de vader van uw kinderen in België verblijft en dat hij niet afkomstig is uit Nigeria en u uw kinderen bijgevolg niet naar Nigeria kan brengen, zijn echter geen gronden om u of uw kinderen internationale bescherming te verlenen. Uit de door u voorgelegde geboorteakten van uw zonen, N.E. en S.E., blijkt immers dat beiden uw naam dragen en dat A.K. niet als vader van de kinderen op de geboorteakte wordt vermeld. U legde ook geen documenten voor waaruit zou blijken dat hij uw kinderen zou hebben erkend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situationv11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in

Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat **Edo State** waar u geboren bent en heeft gewoond (zie 'verklaring DVZ', p. 6 en NPO, p. 6-8) actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in **Edo State** aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op bovenstaande heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: (1) een attest van immatriculatie, (2) een uittreksel uit de geboorteakte van uw eerste zoon, E.N., (3) een uittreksel uit de geboorteakte van uw tweede zoon, E.S., (4) een affidavit d.d. 6/9/2022, (5) een kopie van een Nigeriaans rijbewijs van uw oom, (6) een attest van ongehuwde staat (7) een uittreksel uit uw geboorteakte, (8) een kopie van het uittreksel uit uw geboorteakte, (9) een statutaire verklaring van uw leeftijd door uw oom, (10) een kopie van een Nigeriaans rijbewijs van uw oom, (11) een attest van ongehuwde staat, (12) een affidavit d.d. 13/7/2022, (13) een uittreksel uit uw geboorteakte, (14) een verblijfskaart van de heer A.K., (15) een uittreksel uit het paspoort van de heer A.K., (16) documenten met betrekking tot de ongehuwde staat van K.A., (17) een Ghanese stemkaart van D.B., oom van A.K. (18) een Italiaanse verblijfsvergunning en (19) een foto van een visum van K.A. neer.

Het eerste document is een bewijs dat u in de asielprocedure zit. Het tweede en derde document tonen aan dat u de moeder bent van E.N. en S. die geboren werden op 7/6/2022 in Marche-en-Famenne. In het vierde document stelt uw oom dat u zijn nicht bent. Het vijfde document is een Nigeriaans rijbewijs met de naam van uw oom erop vermeld. Het zesde document betreft een attest van uw ongehuwde staat in Oredo, een lokaal bestuursgebied van de Nigeriaanse staat Edo. Het zevende document is een uittreksel uit uw geboorteakte en het achtste document een kopie hiervan. Het negende document betreft een statutaire verklaring van uw leeftijd door uw oom. Het tiende document is opnieuw een kopie van het Nigeriaans rijbewijs van uw oom. Het elfde document is een attest van uw ongehuwde staat in de Nigeriaanse staat Edo. In het twaalfde document stelt uw nicht dat u haar nicht bent. Het dertiende document is een uittreksel uit uw geboorteakte. Het veertiende document stelt een verblijfskaart van de heer A.K. voor. Het vijftiende document is een uittreksel uit het paspoort van de heer A.K..

In het zestiende document zitten er 3 verschillende documenten vervat met betrekking tot de ongehuwde staat van de heer A.K.. Het zeventiende document is een Ghanese stemkaart van D.B.. Het achttiende document is uw Italiaanse verblijfsvergunning die geldig was tot 4/12/2021. Het laatste document, nummer 19 is een foto van een visum van de heer K.A.. Deze 19 documenten laten niet toe bovenstaande argumentatie in een ander licht te plaatsen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoekster zich op de schending van:

“- Schending van de artikelen van 62 van voormelde Wet van 15 december 1980 én 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- Schending van de artikelen 48/3 (recht op asiel) in samenhang gelezen met de artikelen 1, A, § 2 (recht op asiel) en 33 (verbod op refoulement) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 zoals gewijzigd én van 48/4 (recht op subsidiaire bescherming) in het bijzonder § 2, b) iuncto het verbod op refoulement zoals het haar bijzondere uitdrukking vindt in onder meer artikel 74/17, § 1 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met de artikelen 2 (recht op leven) en 3 (verbod van foltering) van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950 zoals gewijzigd;
- Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel iuncto artikel 48/6, § 1, al- 1 (samenwerkingsplicht) van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980”.

Verzoekster vat het verzoekschrift aan met het citeren van de voormelde geschonden geachte bepalingen.

Verzoekster onderbouwt het middel verder als volgt:

“3.2.1. De bestreden beslissing schendt de ingeroepen middelen om de volgende redenen.

Verwerende partij weerhoudt in de bestreden beslissing dat er in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden blijken, wat verzoekende partij niet betwist, alsook de volgende motieven:

(1) Verzoekende partij deelde geen opmerkingen op het gehoorverslag mee, waardoor zij wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities;

(2) Verzoekende partij is ongeloofwaardig:

(i) omdat verwerende partij bedenkingen heeft over verzoekende partij als slachtoffer van mensenhandel door voor de Dienst Vreemdelingenzaken niets te zeggen over het feit dat zij bij aankomst in Italië tot prostitutie werd gedwongen,

(ii) omdat zij noch haar familie hiervan aangifte bij de politie deed,

(iii) omdat in elk geval de bedreigingen en geweldplegingen niet meer actueel zijn;

(3) De verklaring dat verzoekende partij haar « kinderen niet naar Nigeria kan brengen, omdat de vader van hun kinderen niet afkomstig is uit Nigeria » is geen grond om internationale bescherming te verlenen;

(4) Er is ondanks dat « blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen » geen willekeurig geweld in het land van herkomst voorhanden die verzoekende partij bij verplichte terugkeer blootstelt aan reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van voormelde

Immigratiewet van 15 december 1980;

(5) De neergelegde documenten kunnen de voorgaande appreciatie niet ombuigen.

3.2.2. Verwerende partij betwist de identiteit van verzoekende partij en haar nationaliteit niet zoals blijkt uit haar onderzoek naar de nood aan internationale bescherming ten opzichte van het land van haar nationaliteit. Verzoekende partij heeft aan verwerende partij meegedeeld dat zij geen tolk Ebo (Bini) kon vinden om te vertalen en daarom geen mogelijkheid had om opmerkingen op het gehoorverslag dat in het Nederlands is opgesteld, te kunnen formuleren (cf. stuk nr. 4G). De eenvoudige conclusie dat zij akkoord gaat met de notities vindt daarmee geen steun in de feiten en de stukken in het administratieve dossier.

Een en ander zoals hierna besproken tonen alvast aan dat het rapport voor verwerende partij tot appreciaties leidt waarmee verzoekende partij het oneens is. Verzoekende partij onderbouwt haar standpunt met stukken die zij aan onderhavig verzoekschrift toevoegt.

Het ingeroepen motief kan de bestreden beslissing niet schragen.

In tegenstelling tot wat verwerende partij wil doen geloven, is verzoekende partij wel geloofwaardig. Haar verklaringen zijn samenhangend en aannemelijk en niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor haar verzoek in de zin van artikel 48/6, § 4, c) van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 en dat zij ook zodanig documenteert in het bijzonder aan de hand van de stukken nrs. 3A tot en met C, dat zij bij onderhavig verzoekschrift voegt.

De interpretatie van verwerende partij dat verzoekende partij niet over haar rol als slachtoffer van mensenhandel sprak waardoor zij bij aankomst in Italië tot prostitutie werd gedwongen om de voorgeschoten reiskosten te betalen houdt geen rekening met (1) de formaliteiten van de vragen en verslaggeving (zoals bijvoorbeeld met de vraag 12 van de Verklaring DVZ van 7 april 2022 over werk dat enkel kan worden aangekruist (cf. stuk nr. 4B, antwoord op vraag 12), het procesverloop waarbij de vragen in het vooruitzicht van de Dublin procedure worden onderzocht (cf. stukken nrs. 4C en D), de vermelding van « prostitutie » in de Vragenlijst van 7 december 2022 (cf. stuk nr. 4E, antwoord op vraag 5) en andere informatie die verspreid over de verschillende verklaringen van verzoekende partij liggen zoals babysitten (cf. stuk nr. 4F, p. 19/20), en bedelen (cf. stuk nr. 4F, p. 12/22) die tussen twee stoelen vallen in de appreciatie van verwerende partij maar samengenomen wel een volledig beeld van het gedane werk geven, enerzijds, en met (2) de documentatie in het bezit van verwerende partij, in het bijzonder het EASO COI-rapport over Nigeriaanse mensenhandel en seksindustrie (cf. stuk nr. 3A), haar eigen samenvatting van dit rapport (cf. stuk nr. 3B), en de bronnen die in het COI-rapport worden vermeld (cf. stuk nr. 3C) en waarmee vanuit haar

samenwerkingsplicht in de zin van artikel 48/6, § 1, al. 1 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 rekening mee dient te houden minstens vanuit haar wettelijke opdracht dient te kennen, anderzijds.

Verzoekende partij gaf aan dat zij voor haar vertrek een voodoo eed had afgelegd (cf. stuk nr. 4F, pp. 5 en 15/22) waarbij haar onderbroek werd afgenomen, hoofd- en schaamhaar, en haar teennagels werden afgeknipt en bewaard (cf. stuk nr. 4F, p. 15/22; vergelijk stukken nrs. 3A, p. 35, en 3C, p. 9) die haar aan de mensenhandelaar bindt (cf. stukken nrs. 3A, p. 33 en 34, en 3C, pp. 3 en 4 e.v.). Ook haar verklaring over de bedreiging voor het altaar van Ayelala (cf. stuk nr. 4F, p. 15/22) is gedocumenteerd (cf. stuk nr. 3C, p. 9). Voodoo is zeer breed en diep gedragen: « juju is deeply ingrained in society in Edo State, and many Nigerians regardless of social class or education, believe in it » (cf. stuk nr. 3A, p. 34). Voodoo is een zeer effectief psychologisch dwangmiddel (« tool of psychological coercion ». cf. stuk nr. 3A, p. 35). Deze rapporten verklaren verder duidelijk waarom niet naar de politie wordt gegaan en ondersteunen de verklaringen van verzoekende partij die daardoor geloofwaardig zijn.

Er is helemaal geen afdoende, systematische en voortdurende bescherming tegen mensenhandel ook niet bij terugkeer in de zin van artikel 48/5 van de Immigratiewet ook niet voor terugkeerders en kinderen zijn eveneens als drukkingsmiddel daartoe mogelijk (cf. stuk nr. 3A, pp. 61-62), omdat het rechtstelsel faalt (cf. stuk nr. 3A, pp. 59-65). De ban van de koning van Ebo State heeft het probleem niet opgelost maar enkel verschoven (cf. stuk nr. 3A, pp. 16- 17).

De ingeroepen motieven van verzoekende partij worden hierdoor kennelijk tegengesproken.

Verzoekende partij roept geen willekeurigheid geweld in. Het ingeroepen motief kan de bestreden beslissing niet schragen.

Doordat haar verklaringen ook overvloedig worden gerapporteerd kan niet anders besloten worden dat de verklaringen van verzoekende partij aannemelijk en geloofwaardig zijn.

Om deze en voorgaande redenen schendt de bestreden beslissing de motiveringsplicht.

De neergelegde stukken en bijkomende informatie die reeds in het bezit van verwerende partij was, kunnen dus wel degelijk de appreciatie ombuigen.

Door geen rekening te houden met de informatie in haar bezit noch met de samenwerkingsplicht, handelde verwerende partij onzorgvuldig.

Het ingeroepen motief kan de bestreden beslissing niet schragen.

Uit het voorgaande volgt dat verzoekende partij wel degelijk geloofwaardig is.

Om de vermelde redenen kunnen de ingeroepen motieven niet overtuigen en de bestreden beslissing schragen.

Schending van de motiveringsplicht.

Verwerende partij respecteert de positieve verplichting die op haar rust niet door kennelijk onvoldoende zorgvuldig de objectieve en subjectieve elementen in de asielaanvraag vast te stellen en deze aan de criteria van het voormelde Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 zoals gewijzigd moet koppelen om tot een correct oordeel over de nood aan de vluchtelingenstatus van verzoekende partij te kunnen komen zoals het UNHCR Handbook on procedures and criteria for determining refugee status in paragraaf nr. 205, (b), (ii) en (iii) voorschrijft (Office of the United Nations High Commissioner for refugees (UNHCR). (January 1992, p. 49) . Handbook on procedures and criteria for determining refugee status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the status of refugees) .

Uit het voorgaande volgt dat verzoekende partij wel het risicoprofiel heeft die haar bij terugkeer blootstelt aan vervolging in de zin van artikel 48/3 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 minstens aan hardheidsdrempeloverschrijdende mishandelingen in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van dezelfde Immigratiewet bij verplichte terugkeer naar haar land van herkomst.

Uit wat voorafgaat volgt dat de vrees van verzoekende partij voor vervolging of hardheidsdrempeloverschrijdende mishandelingen gegrond is. Bovendien documenteert zij dit waardoor zij aannemelijk en geloofwaardig in haar verklaringen dient te worden bevonden en in voorkomend geval van twijfel haar het voordeel dient te worden verleend zoals het UNHCR Handbook on procedures and criteria for determining refugee status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the status of refugees aangeeft (January 1992. Geneva, p. 48) .

[...]"

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster volgende stukken:

"3. A. EASO. (April 2021). COI-Report Nigeria Trafficking in Human Beings. [URL], uittreksel;

B. CGVS. Toelichting bij EASO. (April 2021). COI Report Nigeria Trafficking in Human Beings, uittreksel;

C. VERMEULEN, M. (26 September 2018). Vijfhonderd voodoo-priesters en een vloek laten zien: met magie kaun je mensenhandel bestrijden. [URL];

4. A. Bijlage 26 van 28.03.2022;

B. Verklaring DV 07.04.2022;

C. Aanvraag overname Italië van 08.04.2022, uittreksel;

D. RVV arrest nr. 282.352 van 22.12.2022;

E. Vragenlijst DVZ van 07.12.2022;

F. Gehoorrapport CGVS van 22.11.2023;

- G. E-mail sociaal assistent van 26.12.2023;
5. Uittreksel geboorteakte N.E.;
6. Uittreksel geboorteakte S.E.;
7. Belgische identiteitskaart vader van de kinderen K.A.”.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 74/17, § 1 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt dat dit artikel bepaalt dat de verwijdering tijdelijk wordt uitgesteld *“indien de beslissing tot terugleiding of verwijdering naar de grenzen van het grondgebied de onderdaan van een derde land blootstelt aan een schending van het non-refoulement beginsel”*. Verzoekster duidt echter op generlei wijze hoe het voormelde artikel door de bestreden beslissing werd geschonden. De bestreden beslissing behelst ook geen maatregel tot terugleiding of verwijdering. Om dezelfde reden dringt zich geen toetsing op aan artikel 33 van het Verdrag van Genève dat het verbod op refoulement behelst.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoekster stelt in het verzoekschrift aan verweerder te hebben meegedeeld dat zij geen tolk Ebo (Bini) kon vinden om te vertalen en daarom geen mogelijkheid had om opmerkingen op het gehoorverslag, dat in het Nederlands is opgesteld, te kunnen formuleren (cf. stuk 4G, bij verzoekschrift).

Te dezen wordt vastgesteld dat een aanvraag voor een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud, op basis van artikel 57/5*quater* van de Vreemdelingenwet, is toegekomen op het CGVS op 4 december 2023. Vervolgens werd een kopie aangetekend aan verzoekster overgemaakt op 12 december 2023. Aan verzoeksters advocaat werd een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud via e-mail verstuurd. Zowel verzoekster als haar advocaat hebben nagelaten opmerkingen te formuleren binnen de 8 werkdagen na de betekening van de kopie. Bijgevolg wordt verzoekster overeenkomstig artikel 57/5*quater*, § 3, vijfde lid

van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Het loutere gegeven dat verzoekster niet in staat was een tolk Ebo (Bini) te vinden om het verslag te vertalen, kan hieraan geen afbreuk doen. Blijkens verzoeksters verklaringen spreekt zij ook Engels ('verklaring betreffende procedure', vraag 2), zodat van haar kon worden verwacht dat zij, indien zij geen tolk Ebo kon vinden, een tolk (Pidgin) Engels zou zoeken. Hoe dan ook formuleert verzoekster ook in het verzoekschrift geen opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud. Zij toont op generlei wijze aan dat haar eventuele opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud enige weerslag op de (uitkomst van de) bestreden beslissing zouden hebben gehad.

5. Verder wordt samen met verweerder vastgesteld dat verzoekster bij de DVZ heeft nagelaten melding te maken van haar vermeende slachtofferschap van een prostitutienetwerk en de problemen van haar familie in Nigeria ten gevolge hiervan. Nochtans behoort dit tot de kern van haar verzoek om internationale bescherming. De bestreden beslissing stelt:

“Vooreerst kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt bij de problemen die volgens uw verklaringen voortvloeiden uit het feit dat u weigerde als prostitué te werken in Italië. U verklaarde voor het CGVS dat u op aanraden van I. inging op een voorstel van haar zus J. om de levensomstandigheden van u en uw familie te verbeteren door in Europa naar school te gaan en er voor haar te werken (NPO, p. 14-15). J. nam u in 2015 mee naar Italië en al snel begreep u dat u verondersteld werd als prostitué te werken. J. zei u dat u een schuld van €35.000 moest aflossen. U weigerde echter als prostitué te werken in Italië en liep weg uit het huis waar J. u had ondergebracht. Ten gevolge van uw weigering en de openstaande schuld van €35.000 werd uw familie in Nigeria van 2015 tot herhaaldelijk 2018 bedreigd door mensen die door J. werden gestuurd en werd het ouderlijk huis vernield (NPO, 15-16).

Ten eerste is het opmerkelijk dat u in de vragenlijst van het CGVS (hierna “CGVS-V”) helemaal geen melding maakte van het feit dat u in Italië verondersteld werd als prostitué te werken, dat u dit weigerde en dat ten gevolge van uw weigering en de openstaande schuld van €35.000 uw familie in Nigeria herhaaldelijk te maken kreeg met bedreigingen en geweldplegingen vanwege de vrouw die u in Italië in de prostitutie wilde dwingen. Dat u deze feiten onvermeld liet, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.”

Verzoekster stelt in het verzoekschrift dat in de voormelde beoordeling geen rekening wordt gehouden met “(1) de formaliteiten van de vragen en verslaggeving (zoals bijvoorbeeld met de vraag 12 van de Verklaring DVZ van 7 april 2022 over werk dat enkel kan worden aangekruist (cf. stuk nr. 4B, antwoord op vraag 12), het procesverloop waarbij de vragen in het vooruitzicht van de Dublin procedure worden onderzocht (cf. stukken nrs. 4C en D), de vermelding van « prostitutie » in de Vragenlijst van 7 december 2022 (cf. stuk nr. 4E, antwoord op vraag 5) en andere informatie die verspreid over de verschillende verklaringen van verzoekende partij liggen zoals babysitten (cf. stuk nr. 4F, p. 19/20), en bedelen (cf. stuk nr. 4F, p. 12/22) die tussen twee stoelen vallen in de appreciatie van verwerende partij maar samengenomen wel een volledig beeld van het gedane werk geven, enerzijds, en met (2) de documentatie in het bezit van verwerende partij, in het bijzonder het EASO COI-rapport over Nigeriaanse mensenhandel en seksindustrie (cf. stuk nr. 3A), haar eigen samenvatting van dit rapport (cf. stuk nr. 3B), en de bronnen die in het COI-rapport worden vermeld (cf. stuk nr. 3C) en waarmee vanuit haar samenwerkingsplicht in de zin van artikel 48/6, § 1, al. 1 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 rekening mee dient te houden minstens vanuit haar wettelijke opdracht dient te kennen, anderzijds.”

Verzoekster verwijst naar de vraagstelling, het procesverloop, de vermelding van prostitutie in de vragenlijst en haar verklaringen over haar werk. Dit kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoekster, op het moment dat haar bij de DVZ naar haar vluchtredenen werd gevraagd, geen melding heeft gemaakt van het feit dat zij in Italië verondersteld werd als prostitué te werken, dat zij dit weigerde en dat haar familie in Nigeria na haar weigering van 2015 tot 2018 herhaaldelijk bedreigd werd. Verzoekster antwoordde op de vraag om een kort overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot haar vlucht: *“Ik heb daar geen werk, geen inkomen. Om financieel te overleven zou ik in de prostitutie moeten werken”* (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Verzoekster verklaarde bovendien dat ze nooit een politiek probleem heeft gehad in Nigeria, *“naar hier [kwam] omdat de vader van mijn kinderen hier woont”*, en nooit een probleem heeft gehad in Nigeria buiten haar economische problemen (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Indien verzoekster enige vrees zou hebben omwille van haar betrokkenheid bij een prostitutienetwerk en haar familie in Nigeria omwille hiervan problemen heeft gekend, dan is redelijk te verwachten dat verzoekster dit ook zou verklaren, *quod non*.

Voor zover verzoekster verwijst naar landeninformatie over Nigeriaanse mensenhandel en seksindustrie kan deze informatie, die geen betrekking heeft op verzoeksters persoon, evenmin volstaan om haar nalatigheid melding te maken van haar slachtofferschap van het prostitutienetwerk te verschonen.

De Raad benadrukt hierbij dat van een verzoekster om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht

worden dat zij alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Verzoekster dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Verzoekster draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van haar asielrelaas.

In navolging van verweerder is de Raad van oordeel dat verzoeksters nalatigheid om deze kernelementen uit haar asielrelaas bij de DVZ te vermelden, afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoeksters problemen ten gevolge van haar betrokkenheid bij het prostitutienetwerk.

6. De bestreden beslissing stelt verder op goede gronden:

“Verder verklaarde u dat J., omwille van een aan haar verschuldigd bedrag van €35.000 voor uw overtocht (NPO, p.12 + p.15), ongeveer 10 keer mensen naar uw familie stuurde (NPO, p.15) waarbij er vernielingen aan het ouderlijk huis werden toegebracht (NPO, p.16). Luidens uw verklaringen stuurde J. deze mensen naar uw familie vanaf het moment dat u haar woonplaats in Italië verliet in oktober 2015 (NPO, p.12-13 + p.16) tot 2018 (NPO, p.16). Hoewel uw ouders bang waren dat de mensen het huis in brand zouden steken (NPO, p.16-17) werd er noch door hen, noch door uw broers aangifte hiervan gedaan bij de politie (NPO, p.17).

Als er daadwerkelijk vernielingen aan het huis zouden zijn aangebracht en uw ouders bovendien bang waren dat het huis in brand zou worden gestoken zou men toch kunnen verwachten dat uw ouders hiervan aangifte zouden doen bij de politie. Dat dit niet gebeurde doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze bedreigingen en geweldplegingen.”

Verzoekster wijst er in het verzoekschrift op te hebben verklaard *“dat zij voor haar vertrek een voodoo eed had afgelegd (cf. stuk nr. 4F, pp. 5 en 15/22) waarbij haar onderbroek werd afgenomen, hoofd- en schaamhaar, en haar teennagels werden afgeknipt en bewaard (cf. stuk nr. 4F, p. 15/22; vergelijk stukken nrs. 3A, p. 35, en 3C, p. 9) die haar aan de mensenhandelaar bindt (cf. stukken nrs. 3A, p. 33 en 34, en 3C, pp. 3 en 4 e.v.)”* en stelt zij dat *“haar verklaring over de bedreiging voor het altaar van Ayelala (cf. stuk nr. 4F, p. 15/22) is gedocumenteerd (cf. stuk nr. 3C, p. 9).”* Verzoekster betoogt, onder verwijzing naar algemene landeninformatie, dat voodoo zeer breed en diep gedragen en een zeer effectief psychologisch dwangmiddel is. Verzoekster meent dat deze rapporten verklaren waarom niet naar de politie wordt gegaan en haar verklaringen ondersteunen.

Verzoekster heeft gedurende de procedure geen melding gemaakt van het feit dat haar familie zou hebben nagelaten aangifte te doen omwille van voodoo (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). De verwijzing in het verzoekschrift naar algemene informatie inzake voodoo als psychologisch dwangmiddel komt voor als een loutere *post factum* verklaring.

Verzoekster lijkt hier bovendien te stellen dat de algemene informatie voldoende is om de geloofwaardigheid van haar verklaringen te bevestigen. Dit is echter niet het geval. Verzoekster dient haar verzoek om internationale bescherming uiteen te zetten vanuit haar eigen ervaringen, belevingen en leefwereld. Een verzoek om internationale bescherming vindt immers plaats op individuele basis en daarbij wordt rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoekster. Elk verzoek dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de verzoekster op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat zij een gegronde vrees voor vervolging koestert, dan wel een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Dit is niet het geval.

7. Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoeksters vrees voor het prostitutienetwerk hoe dan ook niet actueel meer is. De bestreden beslissing motiveert immers met recht en reden als volgt:

“U stelde dat aan de bezoeken en geweldplegingen jegens uw familie in 2018 een einde kwam, nadat de koning van Benin City in 2018 besliste dat er niet meer moest worden betaald aan pooiers (NPO, p. 16). U verwijst hiermee wellicht naar Oba Ewuare II, de koning van Benin (Edo State), die zich in maart 2018 publiekelijk uitsprak tegen praktijken waarbij slachtoffers van mensenhandel gedwongen worden om een eed af te leggen bij traditionele genezers vooraleer ze worden “verhandeld” (zie informatie in het administratief dossier). In elk geval blijkt uit uw verklaringen dat uw familie sinds 2018 niet langer werd lastiggevallen. U stelde ook uitdrukkelijk sinds 2018 zelf niets meer gehoord te hebben van J. (NPO, p. 13) die u in Italië in de prostitutie wilde dwingen en tegenover wie u een openstaande schuld van €35.000 had. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat –zelfs indien uw verklaringen dat u na aankomst in Italië in 2015 vernam dat u als prostitué moest werken, hetgeen u weigerde, en dat u een schuld had van €35.000 tegenover J. aan de

werkelijkheid zouden beantwoorden, hetgeen hierboven werd betwist- de bedreigingen en geweldplegingen tegenover uw familie in opdracht van J. intussen niet meer actueel zijn, vermits deze in 2018 ten einde liepen. Uw bewering dat u J. zou vrezen bij een eventuele terugkeer naar Nigeria, omdat ze haar geld zou terugvragen (NPO, p. 12) is bijzonder onwaarschijnlijk in het licht van uw bewering dat u sinds 2018 niets meer van haar hoorde (NPO, p. 13). Uw latere bewering dat u I., de zus van J. die in Nigeria verblijft vreest, omdat zij J. beveelt (NPO, p. 16), lijkt evenzeer louter hypothetisch te zijn, omdat nergens uit het persoonlijk onderhoud blijkt dat I. u (of uw familie) iets in de weg zou leggen, te meer omdat u verklaarde dat ook de bedreigingen en geweldplegingen ten aanzien van uw familie in 2018 stopten.”

Verzoekster formuleert in het verzoekschrift geen dienstig verweer ten aanzien van voormelde motivering.

Verzoekster stelt, onder verwijzing naar een passage uit een rapport van EASO, dat de ban van de koning van Edo State het probleem niet heeft opgelost maar enkel verschoven. Hoewel uit het rapport inderdaad blijkt dat deze ban ervoor gezorgd heeft dat mensenhandelaars in andere staten zijn gaan rekruteren, dan wel vrouwen afkomstig uit andere staten rekruteren (EASO “*Nigeria. Trafficking in Human Beings.*”, april 2021, p. 16-17), toont verzoekster met een verwijzing naar dit rapport niet aan dat zij actueel een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren, dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Nigeria. Verzoekster verklaarde immers dat er een einde kwam aan de bedreigingen en geweldplegingen ten aanzien van haar familie in Nigeria in 2018, nadat de ban werd uitgesproken door de koning van Benin (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Bovendien stelde verzoekster uitdrukkelijk sinds 2018 zelf niets meer gehoord te hebben van J. (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13), die haar in de prostitutie wilde dwingen en bij wie verzoekster een openstaande schuld had. Bovenop de voorstaande vaststellingen dat geen geloof wordt gehecht aan het door verzoekster naar voor geschoven relaas met betrekking tot het prostitutienetwerk, blijkt dat verzoekster al zes jaar geen problemen meer heeft gekend.

Te dezen wordt opgemerkt dat verzoekster dient aan te tonen dat in haar hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor zij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in haar land van herkomst. Zulks houdt in dat de vrees actueel moet zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet zijn oordeel aldus steunen op de feitelijke situatie op het ogenblik van dit oordeel (artikel 48/6, § 5, a) van de Vreemdelingenwet). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van het woord vluchteling in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Het wezenlijke criterium in deze definitie is de ‘gegronde vrees voor vervolging’. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is de vraag of verzoekster thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico op vervolging in haar land van oorsprong. De vrees moet bovendien gegrond zijn, wat wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig is maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd.

De vaststellingen dat verzoekster sinds 2018 niets meer heeft gehoord van J. en dat haar familie in Nigeria sindsdien geen problemen meer heeft gekend, wijzen erop dat de door haar voorgehouden problemen ingevolge haar slachtofferschap van een prostitutienetwerk – nog los van de ongeloofwaardigheid ervan – geenszins actueel zijn.

8. Inzake verzoeksters verklaringen over de vader van haar kinderen stelt de bestreden beslissing op goede gronden het volgende:

“U verklaarde verder dat u naar België bent gekomen omdat A.K., de Ghanese vader van uw kinderen, in België verblijft. U stelt dat u uw kinderen niet naar Nigeria kan brengen, omdat de vader van uw kinderen niet afkomstig is uit Nigeria (NPO, p. 16). Het feit dat de vader van uw kinderen in België verblijft en dat hij niet afkomstig is uit Nigeria en u uw kinderen bijgevolg niet naar Nigeria kan brengen, zijn echter geen gronden om u of uw kinderen internationale bescherming te verlenen. Uit de door u voorgelegde geboorteakten van uw zonen, N.E. en S.E., blijkt immers dat beiden uw naam dragen en dat A.K. niet als vader van de kinderen op de geboorteakte wordt vermeld. U legde ook geen documenten voor waaruit zou blijken dat hij uw kinderen zou hebben erkend.”

Verzoekster voert in het verzoekschrift geen enkel verweer tegen voormelde motivering.

Het loutere gegeven dat verzoekster de geboorteakten van haar zonen N.E. en S.E. en de verblijfskaart van K.A. andermaal neerlegt (stukken 5-7, bij verzoekschrift) wijzigt niets aan de voormelde motivering.

9. Wat betreft de door verzoekster bijgebrachte documenten bij het verzoekschrift dient vastgesteld dat deze geen afbreuk kunnen doen aan de voorgaande vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid en ongegrondheid van haar verzoek om internationale bescherming.

De door verzoekster bijgebrachte informatie inzake mensenhandel in Nigeria (stukken 3A-3C, bij verzoekschrift) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op haar persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of

vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

De bijlage 26, verklaring DVZ, aanvraag overname Italië, het arrest nr. 282 352 van de Raad, de vragenlijst CGVS en het gehoorrapport (stukken 4A-4F, bij verzoekschrift) betreffen documenten die zich reeds in het dossier van verzoekster bevinden. Deze documenten vermogen geenszins de beoordeling van onderhavig verzoek om internationale bescherming te wijzigen.

De e-mail van de sociaal assistent (stuk 4G, bij verzoekschrift) en de landeninformatie over de situatie in Nigeria met betrekking tot mensenhandel (stukken 3A-3C, bij verzoekschrift) werden hierboven reeds besproken en zijn evenmin van die aard om tot een andere beoordeling te besluiten.

10. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

12. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Edo State geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS